

Prvi deo: pregled

Ključni tekst: Otkrivenje 21,3.4.

Temelj proučavanja: Jeremija 30,5-7; Otkrivenje 3,10; Isaija 33,15.16; Psalam 91,1-11; Otkrivenje 1,7; Otkrivenje 19,11-16; Otkrivenje 20; Jeremija 25,33; Jeremija 4,23-28; Otkrivenje 21,1-4; Matej 8,11; Isaija 65,17.22.23; Otkrivenje 22,1-5.11.

Uvod: Ovonedeljna pouka zaključuje naše proučavanje, naglašavajući konačni ishod kosmičkog sukoba između Boga i sotone. Među značajnim događajima koji se dešavaju na vrhuncu Velike borbe jesu: (1) vreme nevolje; (2) drugi Hristov dolazak; (3) izvršna presuda na nebu tokom milenijuma, sa sažetkom događaja na zemlji i na nebu u to vreme; i (4) opšte obnovljenje za večnost. Biblija obećava da će se Velika borba završiti Božjom pobedom. Sveto pismo nas poziva da se uzdamo u Boga, učestvujemo sa Njim u spasenju što većeg broja duša i učestvujemo u Njegovoj prošloj (krst), sadašnjoj (spasenje pojedinaca i Crkve) i budućoj (konačnoj kosmičkoj) pobedi.

Teme pouke – Ove sedmice pouka razmatra četiri povezane teme:

1. Sam Bog će podržavati i štiti svoj narod tokom najsurovijih delova poslednje bitke Velike borbe.
2. Velika borba će se završiti Božjom pobedom nad đavolom, nad zlom i grehom, i nad patnjom i smrću. Ova trostruka pobeda je osigurana jer ju je Hristos već obezbedio svojom smrću i vaskrsenjem.
3. Učestvujemo u Božjoj pobedi kada je prihvatimo verom i dozvolimo Svetom Duhu da je ostvari u nama.
4. Božja pobeda će dostići svoj vrhunac prilikom drugog Isusovog dolaska, na hiljadugodišnjem sudu i prilikom sveopšte obnove.

Drugi deo: tumačenje

Kraj vremena milosti

Kraj vremena milosti je tema koja često izaziva strah kod mnogih ljudi. Vreme milosti se završava za svakog pojedinca nakon njegove ili njene smrti. Drugim rečima, smrću se zatvara mogućnost da se pojedinac odazove Božjoj blagodati. Njegov ili njen stav prema otkrivenoj Božjoj milosti imaće večne posledice. Bog je pravedan i razmotriće slučaj svakog pojedinca prema svetlosti koju je primio, ali je naš lični odgovor od presudne važnosti.

Međutim, adventisti na osnovu Svetog pisma shvataju da će, pored kraja vremena probe za čoveka prilikom njegove smrti, u istoriji Velike borbe nastupiti trenutak kad Bog bude objavio da je istekli vreme kada ljudi mogu da prihvate Njegovo oprostjenje. POsle tog trenutka više ništa neće moći da se promeni i posle toga niko se naknadno neće spasiti. Tad će se sa svetom dogoditi ono što je zapisano u knjizi Otkrivenja: Ko čini nepravdu, neka čini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još čini pravdu; i ko je svet, neka se još sveti.“ (Otkrivenje 22,11).

Istinski zabrinuti za svoje spasenje, mnogi hrišćani i adventisti postavljaju pitanja kao što su: Šta ako me kraj vremena milosti zatekne nespremno ili nesvesno? Šta ako u tom trenutku ne budem potpuno spreman?

Ovde su neophodna najmanje dva pojašnjenja.

Prvo, kraj vremena milosti je stvarno, i zaista će se desiti. Prevare, spletke i zla đavola neće trajati večno. Greh, patnja i smrt neće večno vladati. Kad bi đavo, zlo i smrt postojali večno, to bi značilo da Bog nije Bog ljubavi i pravednosti. Pošto On to jeste, staviće tačku na izvore i sile zla. Bog je strpljivo čekao i dao svaku priliku ljudima da provere Njegova obećanja, da Ga upoznaju i da se vrate Njemu i Njegovom carstvu milosti. Koliko bi Bog voleo da celo čovečanstvo prihvati Njegovo jevanđelje! Ipak, doći će trenutak kada Bog mora reći: „Dosta, završeno je.“

Drugo, po isteku vremena milosti, Bog neće povući svoj dar blagodati od svog naroda, uprkos tome što je povukao blagodat i oproštenje nepokajanima. Ovo je veoma važno: kraj vremena milosti ne znači da je Božja ljubav i milost prema čovečanstvu dostigla svoje granice ili da je potrošena. Bog nikada ne prestaje da bude Bog ljubavi, milosti i pravednosti prikazan u Bibliji. Iz tog razloga, po isteku vremena milosti neće biti nikoga ko bi iskreno želeo da primi Božju milost i ko bi sa verom odgovorio na milost Božju, a da će mu Bog reći: „Izvini, prekasno. Voleo bih da sam te spasio, ali grejs period je završen.“

Božje okončanje vremena milosti biće Njegova potvrda da je svaki pojedinac zauzeo konačni stav prema Njegovoj blagodati i Njegovom carstvu. U nekom budućem trenutku istorije, istorijske prilike u svetu će biti takve da će svi stanovnici Zemlje doneti ovu konačnu odluku i stati na stranu Boga ili sotone. Međutim, ta odluka neće biti doneta na brzinu. Umesto toga, svako će doneti svoju večnu odluku na temelju slobodnog izbora i sa potpunom svešću o posledicama. Kao što su severni Izrael i Juda odbacili Božji savez i Mesiju, neki će odlučiti da ne žele da budu sa biblijskim Bogom.

Drugi će se složiti sa Luciferovom prevaram da su bogovi i besmrtni; oni ne uživaju u ideji da budu sa Bogom u Njegovom carstvu. Bog je tužan zbog ovih nepromenljivih odluka; On je pružio sve dokaze i ljubav neophodne da ih spase, ali će poštovati njihov konačni izbor. Drugi, međutim, odlučuju da prihvate Božju milost jer Ga vole i žele da ostanu sa Njim zauvek.

S druge strane, završetak iskušenja ne znači da će, nakon tog trenutka, Božji verni narod ostati bez Njegovog prisustva, blagodati i pravednosti koja pokriva naše grehe. Hristos nas je uverio da će On biti s nama „u sve vreme do svršetka veka“ (Matej 28,20). O snaženje Duha Svetoga, koje ćemo primiti da bismo ostvarili glasnu viku, neće nam se uskratiti. Sav Božji narod, od Adama i Avelja do Avrama i Mojsija, od Davida i Isaije do Pavla i poslednjeg hrišćanina zapečaćenog pre nego što se završi iskušenje, biće spasen isključivo Hristovom pravednošću i posredovanjem, kroz veru. Dakle, ideja da će neki hrišćani na kraju vremena opstati samo zahvaljujući svojim zaslugama i snazi nije biblijska.

Biblijsko novo nebo i nova zemlja

Hrišćani uglavnom govore i pevaju o nebu kao mestu njihovog konačnog odredišta i večnog počinka. Međutim, moramo zadržati biblijsko shvatanje neba i čuvati se paganskih ili filozofskih pogleda na raj. Prema mnogim pogledima na svet, kao što su grčka, hinduistička ili budistička filozofija, nebo je navodna transcendentna,

vanvremenska i besprostorna sfera do koje samo bestelesni ljudski um ili duša mogu da dopru. U grčkoj filozofiji, ljudski um koji dospe na nebo nekako zadržava svoj identitet i svest. U hinduizmu, budizmu i neoplatonizmu, ljudska svest koja stiže do neba mora nestati rastvaranjem u univerzalnu svest.

Kao rezultat uticaja klasične grčke filozofije na tradicionalno hrišćanstvo, većina hrišćana sada veruje u besmrtnost duše i u duhovno nebo, za razliku od materijalnog. Ovi hrišćani ne shvataju da ovi filozofski koncepti stvaraju nepomirljive protivrečnosti u njihovoj teologiji i životu. S jedne strane, kada razmišljaju o smrti i raj, tradicionalni hrišćani razmišljaju grčkim filozofskim terminima: nakon smrti, besmrtna duša odlazi u transcendentno, vanvremensko, besprostorno carstvo, koje se naziva ili *pakao* ili *raj*. S druge strane, ti isti hrišćani veruju u izuzetno jasno biblijsko učenje o vaskrsenju tela. Međutim, *oni ne shvataju da su besmrtnost duše i vaskrsenje tela jednostavno nespojivi i da stvaraju mnogo nedoslednosti.*

Ako su naše duše besmrtne i na nebu su sa Bogom, zašto vaskrsavamo telo? Pod takvim okolnostima, vaskrsenje tela bi značilo da će duša napustiti duhovno carstvo neba i ponovo ući u materijalnu, vremensku i prostornu sferu. I pored toga, ako je samo duša besmrtna, treba se zapitati: Da li će vaskrsenje tela biti trajno? Hoće li sada i telo biti večno?

Biblijska učenja o ljudskoj prirodi i vaskrsenju otklanjaju sve ove nedoslednosti i probleme. Prvo, biblijsko učenje o celovitoj ljudskoj prirodi ukazuje na to da ljudi ne poseduju besmrtnu dušu, već su složena, nedeljiva, celovita bića. Po svom povratku, Isus će vaskrsnuti celo ljudsko biće. Drugo, biblijsko učenje o prirodi čoveka odbacuje grčki dualizam i njegov koncept da je nebo transcendentna, vanvremena, neprostorna, božanska sfera.

Prema Bibliji, prilikom smrti naše biće se ne deli. Mi ne nastavljamo da živimo kao eterična duša, koja prelazi, potpuno svesna, u stanje transcencije izvan stvorenog svemira. Umesto toga, kad umremo, umire celo naše biće. Međutim, kad se Hrist vrati, On će vaskrsnuti celo naše biće i poželeti nam dobrodošlicu u svoje carstvo koje je smešteno u stvarno istorijsko vreme i prostor.

Da, kad se Hristos vrati, otići ćemo s Njim ka Božjem prestolu, ka nebeskoj Svetinji, negde u centar svemira. Međutim, to putovanje će se zahvatiti vreme i prostor svemira, što znači da ćemo putovati kroz prostor i vreme. Nikada nećemo otići izvan svemira. U stvari, nijedno stvoreno biće nikada neće biti transcendentno jer je samo Bog transcendentan ili izvan stvorenog svemira. Želeti da dosegemo transcendentnost znači želeti da budemo Bog.

Hiljadugodišnji sud na nebu takođe će biti istorijski događaj koji će se odigrati u prostoru i vremenu u Božjem nebeskom Svetilištu pred Njegovim prestolom, koji se takođe nalazi u središtu svemira. Posle te presude vratićemo se na Zemlju. Nakon Božje izvršne presude protiv đavola i ostalih pobunjenika, Bog će obnoviti prvobitnu lepotu i savršenstvo naše planete. Nova zemlja će biti naš dom. Tamo ćemo živeti onako kako je i trebalo da bude pre pada: uživati u mirisu cveća, obrađivati bašte, proučavati listove, igrati se sa lavom, sastajati se i družiti s otkupljenima svih uzrasta, kao i s anđelima i drugim stvorenim bićima. Što je najvažnije, uživati u prednosti da Boga gledamo licem k licu; poklonićemo Mu se lično. Zemlja i svemir biće pomireni, u skladu i jedinstvu koji su postojali pre pada. Moći ćemo slobodno da putujemo po celom svemiru. Razlog zašto sada ne možemo putovati na nebo nije zbog ograničenja

ili vremenskih, prostornih, materijalnih ograničenja ili brzine, već zbog greha. Kada se Velika borba konačno završi i greh jednom zauvek bude uklonjen, nova (obnovljena) Zemlja povezaće se sa nebom i tada će se ostvariti najdragocenije od svih biblijskih obećanja: nova zemlja i novo nebo.

Treći deo: primena na život

1. Ima li u vašoj mesnoj crkvi adventista koji se plaše da govore o događajima poslednjeg dana? Jeste li i vi među njima? Kako biste im pomogli da prevaziđu ovaj strah? Kako biste vi i vaša crkva mogli da prenesete našu biblijsku poruku kao dobru vest, a ne kao neku iskrivljenu verziju zastrašujućeg postapokaliptičnog filma koju je proizveo Holivud? S druge strane, koji je najbolji način da se realno predstavite mnogi mračniji aspekti Velike borbe, kao što su verski progon i vreme nevolje?
2. Da li ljudi u vašoj kulturi veruju u povratak nekog božanstva ili velikog gurua? Šta nam ovo verovanje govori o nadi čovečanstva u povratak spasitelja s „onog sveta“? Kako biste mogli da izrazite svoju nadu u drugi dolazak Isusa Hrista pred takvim slušaocima? Koje tačke biste istakli?
3. Neki hrišćani ili svetovne osobe veruju da je drugi Hristov dolazak samo simbol duboke moralne transformacije čoveka ili društva. Kako biste takvim ljudima mogli objasniti da će Hristov dolazak biti doslovan, vidljiv i čujan događaj, kad će sam Isus lično ući u našu istoriju, vreme i prostor?
4. Šta ljudi u vašoj kulturi misle o nebu? Šta je problematično u pogledu njihovog pogleda na nebo, u poređenju sa Svetim pismom? Kako biste mogli da im kažete kako Biblija govori o nebu? Koje bi tačke u biblijskom pogledu na nebo bile posebno privlačne ljudima u vašoj kulturi?